

Kviečiame į dr. Atėnės Mendelytės paskaitą

„Skruzdėlių pilna gyvatės oda“: Ingmaro Bergmano gyvenimas, kūryba, estetika bei filosofija

Ketvirtadienį, vasario 14 d., 13.00-14.30, 92 aud., Filologijos fakultete.

Paskaitoje bus aptariamas žymaus švedų kino ir teatro režisieriaus Ingmaro Bergmano (1918-2007) gyvenimas, kūrybos principai, estetika ir jo kino filosofinė svarba. Bergmanas yra laikomas Švedijos Viljamu Šekspyru – žymiausiu menininku šalies istorijoje – ir jo kelias į visišką Švedijos kino kultūros monopolizaciją yra išpūdingas ir diskusijos vertas fenomenas. Jo filmai išigilina į žmogaus psichologiją, prasmės paieškas, vienatvę, mirties baimę. Paskaitos tikslas bus atsakyti, kodėl ir kaip šios subjektyvios būties studijos esmingai pakeitė ir naujai suformavo Europos kino paradigmą.

Dr. Atėnė Mendelytė yra nepriklausoma mokslininkė, tyrinėjanti kino, literatūros, muzikos, fotografijos, intermedialumo ir filosofijos sąsajas. Ji apsigynė mokslų daktaro darbą 2017 metais Švedijos Lundo universitete ir šiuo metu dėsto anglų bei švedų kalbą NTI gimnazijoje (Švedijoje). Mendelytės straipsniai buvo publikuoti tokiuose tarptautiniuose moksliniuose leidiniuose kaip *Criticism: A Quarterly for Literature and the Arts*, *Film-Philosophy*, *Krisis: The Journal for Contemporary Philosophy*, *Acta Universitatis Sapientiae: Film and Media Studies*, *Short Film Studies*, *Horror Studies*, *Symbolism: An International Annual of Critical Aesthetics* ir t.t. Jos skyrius apie postpanko muziką pasirodė neseniai išleistoje antologijoje *Mute Records – Artists, Business, History* (red. Zuleika Beaven, Marcus O'Dair, Richard Osborne, Niujorkas: Bloomsbury, 2017)

Penktadienį, vasario 15 d., 11.00-12.30, 314 AB, Skandinavistikos centre

Dr. Atėnė Mendelytė ves seminarą (švedų kalba)

Tarp autobiografijos ir meno prasmės paieškų:
Ingmaro Bergmano *Persona* bei *Fanė ir Aleksandras*

Seminaras gilinsis į dviejų Ingmaro Bergmano filmų kūrybinius klausimus. Šie filmai puikiai reprezentuoja „bergmaniško filmo“ idealą, t.y. kontempliatyvius „arthauzo“ filmus. *Persona* (1966) bei *Fanė ir Aleksandras* (1982) yra persmelkti režisieriaus asmeninės patirties ir tai bus aptariama seminare. Mes taip pat analizuosime filmų kinematografinius bei struktūros aspektus, kurie sukuria jų prasminį (kontempliatyvumo) efektą.

Organizuoja
Skandinavistikos centras

Remia
Svenska institutet
(Švedų institutas)